

Byla C-34/20

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2020 m. sausio 24 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Verwaltungsgericht Köln (Vokietija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. sausio 20 d.

Ieškovė:

Telekom Deutschland GmbH

Atsakovė:

Vokietijos Federacinė Respublika

Pagrindinės bylos dalykas

Telekomunikacijos, judriojo ryšio tarifai, vaizdo transliavimas, paslaugų kategorijos sulėtinimas

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės išaiškinimas, SESV 267 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

1. a) Ar Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalis tuo atveju, kai judriojo telefono ryšio tarifo planas, kurį pasirinkus suteikiamas tam tikras mėnesinis duomenų kiekis, kurį išnaudojus sumažinamas perdavimo greitis, gali būti papildomas nemokama pasirinktimi, pagal kurią tam tikromis vadinamųjų telekomunikacijų bendrovės turinio partnerių paslaugomis gali būti naudojamosi nepriskaičiuojant naudojantis šiomis paslaugomis išnaudojamo duomenų kiekio prie mėnesinio judriojo telefono ryšio tarifo plano suteikiamų duomenų kiekio,

tačiau galutinis vartotojas sutinka su vaizdo transliavimo paslaugos pralaidumo ribojimu iki ne daugiau kaip 1,7 Mbit/s, nepriklausomai nuo to, ar vaizdą transliuoja turinio partneriai, ar kiti paslaugų teikėjai, aiškintina taip, kad susitarimų dėl interneto prieigos paslaugų parametrų, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalį, pakanka, kad būtų laikoma, jog Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies reikalavimai yra įgyvendinti?

b) Jei atsakymas į 1a klausimą būtų teigiamas: ar Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa aiškintina taip, kad, esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimas vertintinas kaip paslaugų kategorijos sulėtinimas?

c) Jei atsakymas į 1b klausimą būtų teigiamas: ar gresiančios tinklo perkrovos sąvoką, kaip ji suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/2120 77/388 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punktą, reikia suprasti kaip apimančią tik (gresiančias) išimtines arba laikinas tinklo perkrovas?

d) Jei atsakymas į 1b klausimą būtų teigiamas: ar Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punktas aiškintinas taip, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, vienodo lygiaverčių duomenų srautų vertinimo principas nesuderinamas su pralaidumo ribojimu, kuris taikomas tik užsisakius papildomą pasirinktį, o pasirinkus kitus judriojo ryšio tarifų planus netaikomas, be to, galioja tik vaizdo transliavimo paslaugai?

e) Jei atsakymas į 1b klausimą būtų teigiamas: ar Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa aiškintina taip, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimo, kurio galiojimas priklauso nuo papildomos pasirinkties užsisakymo ir kurį galutinis vartotojas bet kuriuo metu ne ilgesniam kaip 24 valandų laikotarpiui gali dar ir išjungti, pakanka įgyvendinti reikalavimui, pagal kurį paslaugų kategorija gali būti sulėtinta tik tiek laiko, kiek būtina, siekiant Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos a–c punktuose numatytų tikslų?

2. a) Jei atsakymas į 1b klausimą būtų neigiamas: ar Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos antras sakiny aiškintinas taip, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, tik vaizdo transliavimo paslaugai galiojantis pralaidumo ribojimas grindžiamas vien objektyviai skirtingais specifinėms srauto kategorijoms taikomais paslaugų techninės kokybės reikalavimais?

b) Jei atsakymas į 2a klausimą būtų teigiamas: ar Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos trečias sakiny aiškintinas taip, kad su vaizdo transliavimo paslauga susijusio duomenų srauto identifikavimas pagal IP adresus, protokolus, URL ir SNI, taip pat taikant vadinamąjį modelio atitikimo („Pattern-Matching“) metodą, kai tam tikra antraštinė informacija lyginama su tipinėmis vaizdo srautui vertėmis, reiškia konkretaus srauto turinio stebėseną?

3. Jei atsakymas į 1a klausimą būtų neigiamas: ar Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, ribojant pralaidumą suvaržoma tik su vaizdo transliavimu susijusi galutinių paslaugų gavėjų teisė, kaip ji suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalį?

Reikšmingos Sąjungos teisės nuostatos

2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2120, kuriuo nustatomos priemonės, susijusios su atvira interneto prieiga, ir kuriuo iš dalies keičiami Direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, ir Reglamentas (ES) Nr. 531/2012 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Sąjungoje (OL L 310, 2015, p. 1), visų pirma 3 straipsnis.

Reikšmingos nacionalinės teisės nuostatos

2004 m. birželio 22 d. *Telekommunikationsgesetz* (Telekomunikacijų įstatymas) (*BGBI.* I, p. 1190), visų pirma 126 straipsnis

Bylos aplinkybių ir proceso santrauka

1. Ieškovė yra telekomunikacijų bendrovė, kuri savo klientams, be kita ko, siūlo ir įvairius judriojo ryšio paslaugų tarifų planus, patronuojamoji įmonė. Pasirinkę jos siūlomus „MagentaMobil“ judriojo ryšio tarifų planus, klientai nuo 2017 m. balandžio 19 d. papildomai turi galimybę užsisakyti nemokamą paslaugą „StreamOn“ (ankstesni jos variantai – „StreamOn Music“, „StreamOn Music&Video“, „MagentaEINS StreamOn Music“ ir „MagentaEINS StreamOn Music&Video“). Užsisakius „StreamOn“, vadinamųjų ieškovės turinio partnerių garso ir vaizdo transliavimo paslaugai tenkantis duomenų kiekis neįskaičiuojamas į atitinkamą judriojo ryšio tarifo plano suteikiamų duomenų kiekį naudotis judrioju ryšiu užtikrinamu internetu (vadinamasis nulinis tarifas), kurį išnaudojus paprastai sumažinamas perdavimo greitis. Privaloma dalyvavimo nulinio tarifo programoje turinio partnerio teisėmis sąlyga iš esmės yra konkrečių ieškovės nustatytų techninių sąlygų atitikimas ir sutarties sudarymas; atlyginimo iš turinio partnerių ieškovė nereikalauja.
2. Be to, pasirinkdamas „StreamOn Music&Video“, galutinis vartotojas sutinka su vaizdo transliavimo paslaugai taikomu pralaidumo ribojimu iki 1,7 Mbit/s, nepriklausomai nuo to, ar šį vaizdą transliuoja turinio partneriai, ar kiti paslaugų teikėjai.
3. Tam, kad naudojantis turinio partnerių pasiūlymais sugeneruotą duomenų srautą ieškovė galėtų atskirti nuo kitokių duomenų srauto, ji su savo įmonėmis

partnerėmis susitaria dėl atskyrimo kriterijų, kuriuos taikant gali būti atsižvelgiama į IP adresus, protokolus, URI ir SNI. Be to, vaizdo transliavimo paslaugai tenkantį duomenų srautą ji identifikuoja taikydama vadinamąjį modelio atitikimo metodą, kai tam tikra antraštinė informacija yra lyginama su vaizdo srautui tipinėmis vertėmis.

- 4 Galutinis vartotojas papildomą pasirinktį, taigi ir pralaidumo ribojimą, gali bet kuriuo metu išjungti ir vėl aktyvuoti, kad, priskaičiuojant duomenis prie jam suteiktų duomenų kiekio, jis vėl galėtų naudotis maksimalia perdavimo kokybe (ir kokybiškesnėmis vaizdo transliavimo paslaugomis). Jei per 24 valandas klientas pasirinkties iš naujo neaktyvuoja, ieškovė automatiškai iš naujo sugrąžina standartinius nustatymus (neįskaitymas į suteiktų duomenų kiekį ir pralaidumo ribojimas). Jei pasirenkama „MagentaEINS StreamOn Music&Video“, pralaidumas nėra ribojamas. „MagentaEINS StreamOn Music&Video“ nuo „StreamOn Music&Video“ skiriasi tuo, kad šią papildomą pasirinktį prie judriojo ryšio plano galima užsisakyti tik tada, jei šis judriojo ryšio tarifo planas derinamas su fiksuoto ryšio planu, įskaitant atitinkamas interneto prieigos paslaugas.
- 5 Visų papildomų pasirinkčių galima atsisakyti bet kuriuo metu, iš anksto apie tai neįspėjus.
- 6 2017 m. gruodžio 15 d. *Bundesnetzagentur* (Federalinė tinklų agentūra) priėmė ginčijamą sprendimą. Šiame sprendime ji konstatavo, kad vaizdo srauto perdavimo spartos mažinimas iki ne daugiau kaip 1,7 Mbit/s papildomai pasirinkus „StreamOn“ pažeidžia Reglamento 2015/2120 3 straipsnio 3 dalį ir kad netenkinamos srauto valdymo priemonei keliamos sąlygos pagal 3 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą arba trečios pastraipos a punktą. Be to, ji ieškovei uždraudė riboti perdavimo spartą iki ne daugiau kaip 1,7 Mbit/s ir taikyti atitinkamas su tarifo planu susijusias sąlygas, kai papildomai pasirinkama „StreamOn“.
- 7 Ieškovės pateiktas skundas dėl šio sprendimo 2018 m. birželio 8 d. buvo atmestas.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 8 Ieškovė iš esmės mano, kad vienintelis vertinimo kriterijus sprendžiant klausimus dėl su papildoma pasirinktimi siejamo pralaidumo ribojimo yra Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalis. Galutinių paslaugų gavėjų teisės, įtvirtintos Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalyje, esą nebuvo pažeistos, todėl riboti pralaidumą esą nedraudžiama. Tokios pačios išvados esą būtų gautos ir tada, jei vertinimo kriterijumi būtų pasirinkta Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalis (nors, ieškovės nuomone, tai būtų neteisinga). Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje esą nėra numatytas visapusiško vienodo vertinimo principas. Bet kokiu atveju pralaidumo ribojimas, kaip srauto ribojimo priemonė, pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pirmą sakinį yra galimas. Nediskriminavimo principas ir proporcingumo principas, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/2120

3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos antrą sakinį, nėra pažeisti. Taip pat, remiantis Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio antros pastraipos trečiu sakiniu, duomenų srauto turinys nėra stebimas, o ir nuostata, susijusi su būtinumu laiko atžvilgiu, nėra pažeidžiama. Be to, pralaidumo ribojimas pagal Reglamento (ES) 2015/2120 11 konstatuojamąją dalį turi būti suprantamas kaip teisėtas glaudinimas.

- 9 Atsakovė su ieškovės argumentais nesutinka.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 10 Svarbu, kokia buvo teisinė situacija, susiklosčiusi paskutinio administracinio sprendimo priėmimo dieną, t. y. 2018 m. birželio 8 d.
- 11 Teismo nuomone, yra rimtų priežasčių manyti, kad ieškovė nesilaiko pagal Reglamentą (ES) 2015/2120 jai tenkančių pareigų. Tačiau teisinė situacija yra ne tokia vienareikšmiška, kad ją būtų galima išspręsti nesikreipiant į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą.

Dėl 1a klausimo

- 12 Remiantis *Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen* (Šiaurės Reino-Vestfalijos federalinės žemės aukštesniojo administracinio teismo) praktika, galima daryti tokią išvadą:
- susitarimus, kaip jie suprantami pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalį, reikia vertinti pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies nuostatas. Ieškovės nuomonė, kad dėl šioje byloje nagrinėjamo pralaidumo ribojimo ji ir galutinis vartotojas susitarė sutartyje ir dėl to taikytinos tik Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalies nuostatos, nepagrįsta, nes Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 ir 3 dalių taikymo sritys neprieštarauja viena kitai tuo požiūriu, kad Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalyje būtų išsamiai reglamentuojami sutartiniai susitarimai tarp interneto prieigos paslaugų teikėjų ir jų galutinių paslaugų vartotojų, o Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalis būtų taikoma tik likusioms sutartyse nenumatytoms interneto prieigos paslaugų teikėjų priemonėms.
 - Sąvokos „diskriminavimas“, „apribojimas“ arba „kišimasis“, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pirmą sakinį, turi būti suprantamos kaip išsamesnis bendrojo vienodo vertinimo reikalavimo sukonkretinimas. Be to, su sąvokomis „siuntėjas“, „gavėjas“, „turinys“, „taikomosios programos“, „paslaugos“ arba „galiniai įrenginiai“ siejami kriterijai dėl nevienodo vertinimo aiškiai nurodomi kaip neleistini. Todėl, jei yra sudarytas susitarimas, kurio objektas yra vaizdo transliavimo paslaugai taikomas pralaidumo ribojimas iki ne daugiau kaip 1,7 Mbit/s, nevienodas vertinimas yra tik tada, jei vaizdo

- transliavimo paslaugai taikant pralaidumo ribojimą, palyginti su kitomis paslaugomis ir taikomosiomis programomis, savavališkai techniniu požiūriu diferencijuojama pagal naudotų arba suteiktų taikomųjų programų arba paslaugų rūšį.
- Tam neprieštaruoja nei reglamento 9 konstatuojamoji dalis, kuri skirta vien paaiškinti Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nustatytus reikalavimus pagrįstoms srauto valdymo priemonėms, kurios, nepaisant galimo nevienodo srauto vertinimo taikant sistemingą Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos išimtį, turi išlikti leistinos, nei reglamento 11 konstatuojamoji dalis, kuri yra susijusi ne su duomenų perdavimo spartos sumažinimu, o su glaudinimu, dėl kurio sumažėja duomenų kiekis.
- 13 Tačiau yra ir priešinga *Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen* teismo praktikai nuomonė, ir jai pagrįsti pateikiami tokie argumentai:
- Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 ir 3 dalių taikymo sritys yra skirtingos, taigi vadinamasis srauto formavimas („Traffic-Shaping“) dėl sutartinių susitarimų gali būti vertinamas tik pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalį. Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalyje pateikiama nuoroda tik į Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalį, bet ne į šio Reglamento 3 straipsnio 3 dalį. Žodis „taiko“, vartojamas Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, terminologijos požiūriu neturi nieko bendra su susitarimų sąvoka, kaip ji turėtų būti suprantama pagal šio reglamento 3 straipsnio 2 dalį.
 - Sisteminiu požiūriu Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalis reglamentuoja pagrindines galutinių paslaugos gavėjų teises, Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalis – iš esmės leidimą sudaryti susitarimus pagal šalių autonomijos principą, o Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalis – vienašales interneto prieigos paslaugų teikėjų pareigas ir teises, kurioms nereikalingas abipusis susitarimas su galutiniu paslaugos gavėju. Tai yra nesuderinama su Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies nuostatų taikymu vertinant ir susitarimų teisėtumą Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalies požiūriu. Be to, remiantis Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalimi, susitarimai dėl komercinių ir techninių interneto prieigos paslaugos sąlygų yra aiškiai leidžiami. Remiantis Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, bet kokios srauto valdymo priemonės „komerciniais sumetimais“ kaip tik yra draudžiamos. Jei susitarimus, kaip jie suprantami pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalį, taip pat reiktų vertinti pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies nuostatas, susidarytų paradoksali situacija, kai galutinis paslaugos gavėjas ir interneto prieigos paslaugos teikėjas, nors ir galėtų sudaryti sutartį dėl komercinių interneto prieigos sąlygų, tačiau pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, siekdami įvykdyti sutartinį susitarimą, atitinkamos

srauto valdymo priemonės taikyti negalėtų. Tokiai situacijai užkertamas kelias Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalį laikant vieninteliu sutartinio susitarimo teisėtumo vertinimo kriterijumi, o Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalį suprantant kaip interneto prieigos paslaugų teikėjų vienašalių priemonių teisėtumo vertinimo kriterijų. Toks aiškinimas taip pat atitinka Reglamento (ES) 2015/2120, kuriame daugiausiai dėmesio skiriama galutinio paslaugos gavėjo ir jo teisių apsaugai, prasmę ir tikslą.

- 14 Atsižvelgiant į skirtingus požiūrius dėl Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 ir 3 dalių taikymo sričių, teismo nuomone, reikalingas išaiškinimas, ar susitarimai, kaip jie suprantami pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalį, turi būti vertinami pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies reikalavimus.

Dėl 1b klausimo

- 15 Jei susitarimai pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalį turi būti vertinami pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies nuostatas, teismo nuomone, visų pirma yra akivaizdu, kad vaizdo transliavimo paslaugai taikomas pralaidumo ribojimas iki ne daugiau kaip 1,7 Mbit/s reiškia nevienodą vertinimą pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą. Aišku, kad remiantis Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, teikiant interneto prieigos paslaugas ne visam srautui taikomos vienodos sąlygos.
- 16 Be to, teismo nuomone, negali kilti pagrįstų abejonių dėl to, kad nevienodas vertinimas, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, gali būti pateisinamas tik vadovaujantis Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antros ir trečios pastraipų nuostatomis. Kaip nurodyta Reglamento (ES) 2015/2120 8 konstatuojamojoje dalyje, teikiant interneto prieigos paslaugas, tų paslaugų tiekėjai visam srautui turėtų taikyti vienodas sąlygas be diskriminavimo, apribojimų ar kišimosi, neatsižvelgiant į tai, kas yra srauto siuntėjas ar gavėjas, koks yra jo turinys, taikomoji programa ar paslauga arba galiniai įrenginiai. Pagal bendruosius Sąjungos teisės principus ir suformuotą jurisprudenciją panašioms atvejams neturėtų būti taikomos skirtingos sąlygos, o skirtingiems atvejams neturėtų būti taikomos vienodos sąlygos, išskyrus atvejus, kai tai objektyviai pateisinama.
- 17 Toks pateisinimas, žinoma, gali būti vertinamas tik tada, jei įvykdytos Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antroje ir trečioje pastraipose numatytos sąlygos.
- 18 Reglamento (ES) 2015/2120 8 konstatuojamojoje dalyje draudžiama taikyti skirtingas sąlygas, kaip suprantama tai pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, ir daroma nuoroda būtent į bendruosius Sąjungos teisės principus ir suformuotą jurisprudenciją. Teismas mano, kad objektyvus pateisinimas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento (ES) 2015/2120

- 8 konstatuojamąją dalį, įmanomas tik esant Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antroje ir trečioje pastraipose nustatytoms sąlygoms. Iš tiesų bet koks kitoks Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos aiškinimas prieštarautų akivaizdžiai Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalyje nustatytai reguliavimo sistemai.
- 19 Be to, teismas mano, kad nėra abejonių, jog Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa turi būti vertinama pirmiau nei Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antra pastraipa.
- 20 Iš tiesų, atsižvelgiant į šios nuostatos formuluotę, ja iš esmės yra draudžiamos tokios srauto valdymo priemonės, kurios pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą nelaikomos pagrįsta srauto valdymo praktika, o tokių paslaugų kategorijų sulėtinimas joje aiškiai nurodomas kaip priemonė, kurios interneto prieigos paslaugų teikėjai negali taikyti, jei neįvykdytos Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos a–c punktuose nurodytos sąlygos.
- 21 Remiantis šiomis pagrindinėmis prielaidomis, teismo nuomone, pagal Reglamentą (ES) 2015/2120 nėra visiškai aišku, ar esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimas pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą turi būti kvalifikuojamas kaip paslaugų kategorijos sulėtinimas.
- 22 Teismas net negali daryti pagrįstos prielaidos, kad pralaidumo ribojimas, kuris taikomas tik vaizdo transliavimo paslaugai, yra siejamas su paslaugų kategorija pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą („specific content, applications or services, or specific categories thereof, „des contenus, des applications ou des services spécifiques ou des catégories spécifiques de contenus, d’applications ou de services“). Paslaugų kategorijos sąvoka Reglamento (ES) 2015/2120 2 straipsnyje nėra apibrėžta. Be to, Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos antrame sakinyje ir Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punkte be, viena vertus, duomenų srauto kategorijų ir kita vertus, be lygiaverčių srautų sąvokų, yra ir kitų sąvokų. Šios savo ruožtu nėra apibrėžtos Reglamento (ES) 2015/2120 2 straipsnyje ir nepadeda suprasti paslaugų kategorijos sąvokos; nes kalbiniu požiūriu autentiškose Reglamento (ES) 2015/2120 versijose vartojamos su paslaugų kategorijos sąvoka iš dalies sutampančios sąvokos („specific categories of traffic“, „certaines catégories spécifiques de trafic“, „équivalent categories of traffic“, „les catégories équivalentes de trafic“).
- 23 Teismo nuomone, net jei yra svarūs argumentai, kurie rodo, kad Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje vartojant sąvokas „konkretus turinys“, „taikomosios programos arba paslaugos“ ir „tam tikros jų kategorijos“ į nuostatos taikymo sritį patenka tik vaizdo transliavimo paslaugai taikomas pralaidumo ribojimas, atsižvelgiant į Reglamento (ES) 2015/2120 11 konstatuojamąją dalį, pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies

trečią pastraipą negalima daryti išvados, kad yra draudžiama nediskriminuojanti duomenų glaudinimo technika, kuria sumažinamas duomenų rinkmenos dydis niekaip nekeičiant turinio. Tiesa, teismo nuomone, svarūs argumentai rodo, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimas šiuo požiūriu nėra nediskriminuojanti duomenų glaudinimo technika, kadangi pagal Reglamento (ES) 2015/2120 11 konstatuojamąją dalį toks glaudinimas turi sudaryti sąlygas veiksmingiau naudoti ribotus išteklius ir pasitarnauti galutinių paslaugų gavėjų interesui sumažinti duomenų kiekį, padidinti greitį ir pagerinti atitinkamo turinio, taikomųjų programų ar paslaugų naudojimo patirtį. Šios sąlygos, teismo nuomone, esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, vertinant pralaidumo ribojimą netenkinamos.

- 24 Vis dėlto iš Reglamento (ES) 2015/2120 11 konstatuojamosios dalies akivaizdu, kad remiantis Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa draudžiamos ne visos interneto prieigos paslaugų teikėjų priemonės, kurios yra skirtos veiksmingesniam ribotų išteklių naudojimui. Dėl šios priežasties teismas negali daryti bent jau pagrįstos prielaidos, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimas pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą reiškia paslaugų kategorijos sulėtinimą. Taigi, teismo nuomone, reikalingas išaiškinimas, ar pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą pralaidumo ribojimas turi būti suprantamas kaip paslaugų kategorijos sulėtinimas.

Dėl 1c klausimo

- 25 Pagal Reglamento (ES) 2015/2120 11 konstatuojamąją dalį Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos a–c punktai aiškintini siaurai ir turi atitikti griežtus proporcingumo reikalavimus. Dėl neigiamo poveikio galutinių paslaugų gavėjų pasirinkimui ir inovacijoms, kuris atsiranda dėl blokavimo ar kitų ribojamųjų priemonių, kurioms netaikomos pateisinamos išimtys, turi būti saugomas konkretus turinys, taikomosios programos ir paslaugos, taip pat konkrečios jų kategorijos. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, teismo manymu, svarūs argumentai rodo, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, toks pralaidumo ribojimas neatitinka Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punkto reikalavimų. Atsižvelgiant į Reglamento (ES) 2015/2120 15 konstatuojamąją dalį, Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punktas kaip tik leidžia taikyti reikiamas priemones siekiant užkirsti kelią gresiančiai tinklo perkrovai, t. y. situacijoms, kai beveik susidaro tinklo perkrova, ir siekiant sušvelninti tinklo perkrovos poveikį, jeigu tokia perkrova susidaro tik laikinai arba išimtinėmis aplinkybėmis. Taigi, laikina tinklo perkrova turėtų būti suprantama kaip konkreti trumpos trukmės situacija, kai dėl staigaus paslaugų gavėjų skaičiaus padidėjimo, palyginti su įprastiniu paslaugų gavėjų skaičiumi, arba dėl staigios konkretaus turinio, taikomųjų programų ar paslaugų paklausos padidėjimo gali būti išseikvoti kai kurių tinklo elementų perdavimo pajėgumai, o likusios tinklo dalies reaktyvumas gali sumažėti. Be to, remiantis Reglamento (ES) 2015/2120 15 konstatuojamąja dalimi, išimtinė perkrova turėtų būti suprantama kaip ta, kuri

susidaro esant neprognozuojamoms ir neišvengiamoms perkrovos situacijoms. Tų situacijų susidarymo galimos priežastys apima, pavyzdžiui, techninį gedimą, pavyzdžiui, paslaugų teikimo sustabdymą dėl sutrūkusių kabelių arba kitų infrastruktūros elementų, netikėtus srauto maršruto parinkimo pakeitimus arba smarkiai padidėjusį tinklo srautą dėl ekstremaliosios situacijos ar kitos situacijos, kuri nepriklauso nuo interneto prieigos paslaugų teikėjų kontrolės.

- 26 Kad būtų įgyvendinti šie reikalavimai, tokios papildomos pasirinkties atveju vaizdo transliavimo paslaugai taikyti pralaidumo ribojimą, teismo nuomone, nepakanka jau vien dėl to, kad toks ribojimas galioja ne tik esant laikinoms arba išimtinėms aplinkybėms. Pagal ieškovės paaiškinimus pralaidumas veikia yra ribojamas dėl to, kad turimi tinklo pajėgumai leistų ilgą laiką neribotai naudotis tik ne didesnio kaip 1,7 Mbit/s pralaidumo vaizdo transliavimo paslauga. Bet kokiu atveju, nepriklausomai nuo to, ar remiantis tokiu bendro pobūdžio tvirtinimu apskritai galima daryti prielaidą apie gresiančią tinklo perkrovą, kaip ji suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/2120 15 konstatuojamąją dalį, šiuo požiūriu nėra nei laikinų, nei išimtinių aplinkybių.
- 27 Vis dėlto teismas negali pagrįstai manyti, kad gresiančios tinklo perkrovos sąvoka, kaip ji suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punktą, yra susijusi tik su gresiančia laikina arba išimtinė tinklo perkrova.
- 28 Juk Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punkto formuluotėje, viena vertus, paminėta gresianti tinklo perkrova, o kita vertus – išimtinės arba laikinos tinklo perkrovos poveikis. Todėl, teismo nuomone, reikalingas išaiškinimas, ar būdvardžiai „išimtinė“ ir „laikina“ sietini ir su gresiančios tinklo perkrovos sąvoka.
- 29 Teismo nuomone, tokią išvadą patvirtintų tai, kad pagal Reglamento (ES) 2015/2120 15 konstatuojamąją dalį srauto valdymo priemonės, kuriomis viršijamos pagrįstos srauto valdymo priemonės, laikomos leistinomis, „siekiant užkirsti kelią laikinos ar išimtinės tinklo perkrovos poveikiui arba jį sušvelninti.“ Akivaizdu, kad remiantis tuo, kas išdėstyta, gresiančios tinklo perkrovos ir Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punkto taikymo sritį patenka tik tada, jei jos yra išimtinės arba laikinos. Kita vertus, svarbi aplinkybė yra tai, kad, atsižvelgiant į Reglamento (ES) 2015/2120 15 konstatuojamąją dalį, pasikartojančių ir ilgiau trunkančių tinklo perkrovų, kurios nėra nei išimtinės, nei laikinos, atvejais neturėtų būti naudojamos Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punkte numatyta išimtimi ir jų sukeliama problema turėtų būti sprendžiama plečiant tinklo pajėgumus. Tinklo pajėgumų plėtra, teismo nuomone, nurodoma tik atskiriant ją nuo išimtinių ir laikinų perkrovų, todėl šiuo atveju svarbu atsakyti į klausimą, ar gresiančios tinklo perkrovos sąvoka siejama tik su išimtinėmis ir laikinomis situacijomis.

- 30 Nepaisant Reglamento (ES) 2015/2120 15 konstatuojamojoje dalyje pateikiamos svarbios informacijos, kuri gali paaiškinti nuostatas, teismas mano, kad Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punkto formuluotė nėra aiški. Neturėdamas išankstinio Europos Teisingumo Teismo išaiškinimo, teismas mano negalintis pateikti paaiškinimų dėl to, ar nuostata apima tik (gresiančias) išimtinės arba laikinas tinklo perkrovas.

Dėl 1d klausimo

- 31 Teismo nuomone, svarūs argumentai rodo, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, jau vien pralaidumo ribojimas tik papildomai pasirinkus „StreamON Music&Video“ (o ne kitais atvejais ir ypač ne papildomai pasirinkus „MagentaEins StreamOn Music&Video“) reiškia nevienodų sąlygų taikymą lygiaverčiams srautams. Juk vaizdo transliavimo paslaugai taikomas pralaidumo ribojimas galioja ne visiems galutiniams vartotojams; taigi skirtingos sąlygos taikomos ne tik lygiaverčiams, bet veikiau tokiems patiems srautams. Be to, Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punkto taikymo sričiai svarbus nevienodas lygiaverčių srautų vertinimas, teismo nuomone, matomas ir iš to, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimas galioja tik vaizdo transliavimo paslaugai.
- 32 Tačiau, kaip minėta, (ir) lygiaverčių srautų sąvoka („equivalent categories of traffic“, „les catégories équivalentes de trafic“) Reglamento (ES) 2015/2120 2 straipsnyje nėra apibrėžta. Be to, ši sąvoka nesutampa su specifinių srauto kategorijų sąvoka, kaip ji suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos antrą sakinį, nors kalbiniu požiūriu autentiškose Reglamento (ES) 2015/2120 versijose vartojamos iš dalies sutampančios sąvokos („specific categories of traffic“, „certaines catégories spécifiques de trafic“, „équivalent catégories of traffic“, „les catégories équivalentes de trafic“). Galiausiai terminologijos požiūriu ši sąvoka skiriasi nuo paslaugų kategorijos sąvokos pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.
- 33 Nepaisant to, pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punktą paslaugų kategorijos sulėtinimas gali būti leidžiamas, „tik tiek, kiek“ būtina, siekiant užkirsti kelią gresiančiai tinklo perkrovai arba norint sušvelninti išimtinės arba laikinos tinklo perkrovos poveikį. Be to, Reglamento (ES) 2015/2120 15 konstatuojamojoje dalyje remiamasi proporcingumo principu ir todėl reikalaujama, kad įgyvendinant Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punktu pagrįstas srauto valdymo priemones lygiavertėms srauto kategorijoms būtų taikomos vienodos sąlygos. Dėl šių priežasčių teismas negali pagrįstai nuspręsti, ar esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, taikant pralaidumo ribojimą, Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punktas pažeidžiamas tik papildomos pasirinkties atveju. Net jei, teismo nuomone, tam yra mažai argumentų, būtent remiantis proporcingumo principu galima daryti išvadą, kad paslaugų kategorijos sulėtinimo atveju lygiaverčiams (o ir tokiems patiems)

srautams kaip tik ir nereikia taikyti vienodų sąlygų, jei kelių gresiančiai tinklo perkrovai galima užkirsti vien iš dalies sulėtinus paslaugų kategoriją.

- 34 Taigi reikalingas išaiškinimas, ar pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punktą tokia samprata yra galima. Tik jei dalinis sulėtinimas minėtu požiūriu pasirodytų esąs leistinas, apskritai būtų svarbu, ar pralaidumo ribojimo galiojimas tik papildomai pasirinkus „StreamOn Music&Video“ (o ne papildomai pasirinkus „MagentaEins StreamOn Music&Video“) gali būti pagrįstai siejamas su aplinkybe, kad (kaip mano ieškovė) papildomai pasirinkus „MagentaEins StreamOn Music&Video“ dėl turimos fiksuoto ryšio jungties galima numatyti, kad ne visas vaizdas bus transliuojamas per judriojo ryšio tinklą.

Dėl 1e klausimo

- 35 Teismo nuomone, svarūs argumentai rodo, kad Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punkte nurodyto laiko reikalavimo nesilaikoma jau dėl to, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimas iš principo galioja ilgą laiką, tačiau, viena vertus, jis priklauso nuo papildomos pasirinkties užsisakymo, o, kita vertus, galutinis vartotojas ją gali išjungti ir vėl aktyvuoti.
- 36 Teismo supratimu, ilgalaikis pralaidumo ribojimas aiškiai neatitinka Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos nuostatos tikslo, kuris, atsižvelgiant į Reglamento (ES) 2015/2120 15 konstatuojamąją dalį, interneto prieigos paslaugų operatoriams neturi suteikti galimybės apeiti bendrąjį draudimą blokuoti, sulėtinti, pakeisti, apriboti, kišti, pažeisti arba diskriminuoti tam tikrą turinį, taikomas programas arba paslaugas arba tam tikras jų kategorijas.
- 37 Reglamento (ES) 2015/2120 konstatuojamose dalyse nustatytas reikalavimas, kad priemonės pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą leidžiamos „tik tiek, kiek“ jos yra reikalingos Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos a–c punktuose nurodytiems tikslams pasiekti, nėra sukonkretintas. Net jei, teismo nuomone, taip konstatuoti pakankamai įtikinamų priežasčių nėra, bent jau galima daryti pagrįstą prielaidą, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos reikalavimas nepažeidžiamas jau vien dėl to, kad pralaidumo ribojimas taikomas tik užsisiakius papildomą pasirinktį ir, be to, galutinis vartotojas papildomą pasirinktį gali bet kada išjungti ir vėl aktyvuoti.
- 38 Įvertinęs šias aplinkybes, teismas mano, kad reikalingas išaiškinimas ir dėl (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punkte nurodyto laiko reikalavimo sampratos.

Dėl 2 klausimo

- 39 Tuo atveju, jeigu esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, ribojant pralaidumą Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos nuostatos nepažeidžiamos, be atsakymų į 1b–1e klausimus, taip pat reikalingas išaiškinimas, ar pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą toks ribojimas yra leistina srauto valdymo priemonė.

Dėl 2a klausimo

- 40 Pagal Reglamento (ES) 2015/2120 9 konstatuojamąją dalį interneto prieigos paslaugų teikėjai bendrai perdavimo kokybei optimizuoti gali taikyti srauto valdymo priemones, kurias renkant svarbu atskirti objektyviai skirtingas srauto kategorijas. Taigi bet kuris toks diferencijavimas, siekiant optimizuoti bendrą kokybę ir paslaugų gavėjų patirtį, turi būti leidžiamas tik remiantis objektyviai skirtingais specifinių kategorijų srauto paslaugų techninės kokybės reikalavimais (pavyzdžiui, susijusiais su delsa, drebėjimu, paketų praradimu ir juostos pločiu), o ne komerciniais sumetimais. Deklaruotas pagrįsto srauto valdymo tikslas – prisidėti prie veiksmingo tinklo išteklių naudojimo ir bendros perdavimo kokybės optimizavimo reaguojant į konkrečių kategorijų srauto objektyviai skirtingus paslaugų techninės kokybės reikalavimus – taigi perduodamo turinio, taikomųjų programų ir paslaugų.
- 41 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, teismas mano, kad svarūs argumentai rodo, jog esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimas pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą nėra grindžiamas objektyviai skirtingais specifinėms srauto kategorijoms taikomais paslaugų techninės kokybės reikalavimais. Juk iš tiesų vaizdo transliavimo paslaugai keliami reikalavimai, susiję su delsa, drebėjimu, paketo praradimu ir juostos pločiu, nesiskiria nuo duomenų perdavimo turint tikslą naudotis kitomis taikomosiomis programomis arba paslaugomis. Vaizdo transliavimo paslauga nuo duomenų perdavimo turint tikslą naudotis kitomis taikomosiomis programomis arba paslaugomis skiriasi tik reguliariai taikoma vadinamąja adaptyviosios spartos („Adaptive Bitrate“) technologija.
- 42 Tačiau, teismo nuomone, šiuo atveju kalbama ne apie objektyviai skirtingą techninį reikalavimą specifinių duomenų srauto kategorijų paslaugų kokybei, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą. Tas pats pasakytina apie aplinkybę, kad (kaip nurodo ieškovė) vaizdo transliavimo paslaugos atveju kalbama apie taikomąją programą, kuriai gali būti reikalingas didelis pralaidumas. Vien to, teismo nuomone, nepakanka įgyvendinti nuostatai, kad kiekviena srauto valdymo priemonė turi būti pagrįsta objektyviai skirtingais specifinėms srauto kategorijoms taikomais paslaugų techninės kokybės reikalavimais.
- 43 Kad vaizdo transliavimo paslaugai taikomas pralaidumo ribojimas nėra grindžiamas objektyviai skirtingais specifinėms srauto kategorijoms taikomais

paslaugų techninės kokybės reikalavimais, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, teismo nuomone, matyti jau iš to, kad pralaidumas ribojamas tik užsisakius papildomą pasirinktį, o kitais atvejais – ne, be to, galutinis vartotojas turi galimybę papildomą pasirinktį išjungti ir vėl aktyvuoti.

- 44 Vis dėlto teismas negali priimti pagrįsto galutinio sprendimo. Viena vertus, taip yra todėl, kad, kaip minėta, tam tikrų duomenų srauto kategorijų sąvoka („specific categories of traffic“, „certaines catégories spécifiques de trafic“) Reglamento (ES) 2015/2120 2 straipsnyje (taip pat) nėra apibrėžta. Be to, ši sąvoka nesutampa su lygiaverčių srautų sąvoka, kaip ji suprantama pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečios pastraipos c punktą, nors kalbiniu požiūriu autentiškose Reglamento (ES) 2015/2120 versijose vartojamos iš dalies sutampančios sąvokos („specific categories of traffic“, „certaines catégories spécifiques de trafic“, „equivalent categories of traffic“, „les catégories équivalentes de trafic“). Be to, ši sąvoka terminologijos požiūriu skiriasi nuo paslaugų kategorijos sąvokos, kuri vartojama Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje.
- 45 Reikia pridurti, kad Reglamento (ES) 2015/2120 9 konstatuojamojoje dalyje, tik pateikiant pavyzdžių, perrašoma Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos antro sakinio nuostata, kad srauto valdymo priemonės turi būti pagrįstos objektyviai skirtingais reikalavimais, taikomais techninei paslaugų kokybei. Ir dėl šios priežasties teismas negali daryti galutinės išvados, kad esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimas nėra grindžiamas objektyviai skirtingais specifinėms srauto kategorijoms taikomais paslaugų techninės kokybės reikalavimais, nustatytais Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje.
- 46 Objektyviai skirtingų techninių reikalavimų sąvokos turinys negali būti laikomas pakankamai aiškiu ir todėl, kad pagal Reglamento (ES) 2015/2120 9 konstatuojamąją dalį interneto prieigos paslaugų teikėjai gali naudoti srauto reguliavimo priemones bendrai perdavimo kokybei optimizuoti; taip pat Reglamento (ES) 2015/2120 9 konstatuojamojoje dalyje yra formuluotė, pagal kurią srauto valdymo priemonėmis turi būti siekiama optimizuoti bendrą kokybę ir vartotojų patirtį. Iš to, teismo nuomone, savaime negalima nuspręsti, kaip turi būti aiškinamas Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos reikalavimas, kad srauto valdymo priemonės turi būti grindžiamos objektyviai skirtingais specifinėms srauto kategorijoms taikomais paslaugų techninės kokybės reikalavimais. Reglamento (ES) 2015/2120 9 konstatuojamojoje dalyje sąsaja su šiuo reikalavimu pateikiama tik taip, kad pagal ją pagrįsto srautų valdymo tikslas yra „prisidėti prie veiksmingo tinklo išteklių naudojimo ir bendros perdavimo kokybės optimizavimo reaguojant į konkrečių kategorijų srauto objektyviai skirtingus paslaugų techninės kokybės reikalavimus – taigi perduodamo turinio, taikomųjų programų ir paslaugų“. Remiantis Reglamento (ES) 2015/2120 9 konstatuojamąja dalimi taip pat negalima pakankamai aiškiai įvertinti, koks turi būti objektyviai skirtingų techninių reikalavimų turinys.

- 47 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikalingas išaiškinimas, ar esant tokiai situacijai, kokia nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimo pakanka Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos antrame sakinyje nustatytam reikalavimui, kad srauto valdymo priemonės turi būti pagrįstos objektyviai skirtingais specifinėms srauto kategorijoms taikomais paslaugų techninės kokybės reikalavimais, įgyvendinti.

Dėl 2b klausimo

- 48 Reglamento (ES) 2015/2120 2 straipsnyje nėra apibrėžta neleistinos konkreto duomenų srauto stebėsenos sąvoka, kaip ji suprantama pagal šio Reglamento 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos trečią sakinį. Šio reglamento 10 konstatuojamojoje dalyje tik nurodoma, kad pagrįstam srauto valdymui nebūtina interneto prieigos paslauga perduodamo duomenų srauto konkreto turinio stebėsenos metodika.
- 49 Taigi teismas neturi pakankamai informacijos, kuria galėtų pasiremti, konkretizuodamas Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies 2 pastraipos 3 sakinį. Dėl šios priežasties teismas negali pagrįstai nuspręsti, ar esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimas suderinamas su neleistina konkreto duomenų srauto stebėseną, jei su vaizdo transliavimo paslauga susijusiam duomenų srautui identifikuoti naudojami techniniai duomenys, gaunami iš IP adresų ir (arba) protokolų ir (arba) URL ir (arba) SNI (jei tai HTTPS), ir (arba) HTTPS užšifravimui naudoti viešieji raktai (jei tinka) ir (arba) paslaugų teikėjų arba jiems paslaugas teikiančių asmenų naudojami techniniai duomenys.

Dėl 3 klausimo

- 50 Jei esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimas turėtų būti vertinamas tik pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 2 dalį, o ne pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies nuostatas, teismo nuomone, reikalingas išaiškinimas, ar pralaidumo ribojimas pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalį nepažeidžia galutinių paslaugų gavėjų teisių. Tuo remiantis, galutiniai paslaugų gavėjai, naudodamiesi savo interneto prieigos paslauga, turi teisę į prieigą prie informacijos ir turinio, gali juos skleisti, naudoti ir teikti pasirinktas taikomas programas ir paslaugas bei naudoti pasirinktus galinius įrenginius neatsižvelgiant į galutinio paslaugų gavėjo ar paslaugų teikėjo vietą arba informacijos, turinio, taikomosios programos arba paslaugos vietą, kilmę ar paskirties vietą.
- 51 Teismo nuomone, į klausimą, ar esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimas turi būti kvalifikuojamas kaip galutinių paslaugų gavėjų teisių apribojimas pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalį, remiantis EERRI gairėmis kol kas nėra aiškiai atsakyta. Jose nurodyta, kad tam tikromis techninėmis sąlygomis pažeidžiamos Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalies nuostatos. Tačiau, teismo nuomone, iš to negalima daryti

galutinių įtikinamų išvadų, kad kaip tik taikant pralaidumo ribojimą pažeidžiamos Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalies nuostatos.

- 52 Tas pats pasakytina ir atsižvelgiant į (Reglamento (ES) 2015/2120 nuostatose taip pat aiškiai neišreikštą) EERRI gairių prielaidą, kad Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 3 dalies pažeidimas kartu gali reikšti ir Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalies pažeidimą.
- 53 Atsižvelgiant į tai, kad galutiniai vartotojai verčiami naudotis vadinamųjų turinio partnerių paslaugomis, taip pat pasigirsta nuomonių, kritikuojančių pačių papildomos pasirinkties galimybę. Tačiau ypač pagal EERRI gaires vadinamieji nulinio tarifo pasiūlymai nėra savaime nesuderinami su Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalimi. Jei turinio tiekėjams užtikrinama nediskriminacinė prieiga prie nulinio tarifo ir už turinio tiekėjų nulinį tarifą atskiras atlygis nėra renkamas, atitinkami pasiūlymai apskritai yra leidžiami ne tik vadovaujantis EERRI gairėmis.
- 54 Galiausiai bent jau nėra galutinai išaiškinta, ar esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, būtent pralaidumo ribojimas turi būti vertinamas kaip galutinių paslaugų gavėjų teisių apribojimas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalį. Diskusijas šiais klausimais galima apibendrinti taip: svarbu nustatyti konkrečias vadinamojo srauto formavimo sąlygas. Jei (kaip šiuo atveju) galutiniai paslaugų gavėjai srauto formavimą (kartu su nuliniu tarifu) gali išjungti ir vėl aktyvuoti, pralaidumo ribojimas nėra vertinamas kaip Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalies pažeidimas, nes (kaip argumentuojama) galutiniai paslaugų gavėjai gali asmeniškai ir savarankiškai nuspręsti, kaip naudotis savo interneto prieiga; kai klientams suteikiama papildoma pasirinkimo galimybė ir šis sprendimas priklauso tik nuo jų pačių, tai reiškia ne jų pasirinkimo laisvės apribojimą, o jų galimybių, kokius veiksmus pasirinkti, išplėtimą.
- 55 Reglamento (ES) 2015/2120 nuostatose ir konstatuojamosiose dalyse, atsižvelgiant į šiuos svarstymus, nėra svarbių formuluočių, kurios pagrįstų išvadą, kad galutinių paslaugų gavėjų teisės nepažeidžiamos, nes jų veiksmų pasirinkimo galimybės, esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, suteikiant papildomos pasirinkties galimybę, yra išplečiamos. Tas pats pasakytina ir apie turinio teikėjų teisių pažeidimą dėl to, kad savo pasiūlymų, teikiamų visiems galutiniams paslaugų gavėjams jie nebegali platinti žadėdami užtikrinti aukščiausią techniniu požiūriu įmanomą kokybę. Dėl to, kad Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalis būtent siejama su galutinių paslaugų gavėjų interneto prieigos paslauga, taip pat negalima galutinai atsakyti į prejudicinį klausimą, nes tuo remiantis negalima daryti išvadų dėl galimos turinio teikėjų teisinės situacijos. Be to, kiek galima spręsti, diskusijose apie vadinamąjį srauto formavimą iki šiol nebuvo atsižvelgiama į tai, kad susiklosčius tokiai situacijai nevienodai vertinami vaizdo transliavimo paslaugų teikėjai ir kiti turinio teikėjai.

- 56 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, teismo nuomone, reikalingas Europos Teisingumo Teismo išaiškinimas, ar esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama šioje byloje, pralaidumo ribojimas turi būti kvalifikuojamas kaip galutinių paslaugų gavėjų teisių apribojimas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento (ES) 2015/2120 3 straipsnio 1 dalį.

DARBINIS VERTINIMAS